

Javaslat az
1769 évben készült „Rátétes terítő”
Tolna Megyei Értéktárba történő felvételéhez

Készítette:

S. Rét Katalin
Surányi Réti Katalin
lelkipásztor

Jaksa Jánosné
Jaksa Jánosné
egyház tag

Nagydorog 2020 augusztus

I.
A JAVASLATTEVŐ ADATAI

1.
A javaslatot benyújtó (személy/intézmény/szervezet/vállalkozás) neve:
Nagydorogi Reformárus Egyházközség
7044 Nagydorog Kossuth u.66.

2.
A javaslatot benyújtó személy vagy a kapcsolattartó személy adatai:
Név: Jaksa Jánosné
Levelezési cím: 7044 Nagydorog Damjanich u.19..
Telefonszám: 75-332322, 30-3068669
E-mail cím: jakuci@enternet.hu

II.
A NEMZETI ÉRTÉK ADATAI

1.A nemzeti érték megnevezése

1769. évben készült rátétes terítő

2.

A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

☐ agrár- és élelmiszergazdaság	☐ egészség és életmód	☐ épített környezet
☐ ipari és műszaki megoldások	☒ kulturális örökség	☐ sport
☐ természeti környezet	☐ turizmus és vendéglátás	

3.

A nemzeti értéket tartalmazó értéktár megnevezése

Nagydorogi Helyi Értéktár

4.

A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

A református liturgikus textíliák az úrasztala, úrvacsora osztáskor pedig a klenódiumok (kegyszerek, úrvacsorai edények) valamint a szent jegyek (kenyér, bor) letakarására szolgáltak (szolgálnak). Az úrasztalát a terítővel, a kegyszereket és szent jegyeket a kendőkkel takarták (takarják) le. Mindkét textília különösen alkalmas a magyar hímző művészet múltjának, legrégebb rétegeinek tanulmányozására, hiszen az úrasztala textiljeinek színét, anyagát és díszítését liturgiai előírások nem kötötték meg, így ezek sokban megegyeznek a világi célra készült textildíszítésekkel.

Az úrasztali kendőket esetenként a keresztelői edények (keresztelő kancsó és vízfelfogó tál) letakarására is használták (használják).

A református úrasztali terítők ugyanúgy liturgikus célokat szolgálnak, mint a katolikus oltárterítő hímzések. Bár megjelenésük az 1700-as években kezdődött, rövid idő alatt elterjedt használatuk az istentiszteleteken. Mintázatuk nem egységes, az tájegységenként változik, színük is változatos.

Az egyházi iratok alapján tudjuk, hogy a jelenlegi templomunk előtt egy lényegesen kisebb (1/3 területű) templomot 1773-ig használtak. A jelenlegi templomunkat 1776. évben november 10-én szentelték fel. Feltételezhető, hogy ez a terítő már a régi templom úr asztalát is díszítette. A prédikátorok, lelkipásztorok nagy értéknek tulajdoníthatták már saját korukban is, hiszen a több mint 250 évéhez képest ma is jó állapotban van. Az elkészítéstől napjainkig 12 lelkipásztora volt a gyülekezetünknek, a jelenlegi a 13.

A terítő évszázadokon, évtizedeken keresztül meghúzódott a többi egyházi textíliák között, míg nem a leltározásnál a kézimunkában jártas egyháztagek fel nem figyeltek rá. Azóta kelt életre terítőnk és annak motívumai.

A terítő 100 x 100 cm-es, a róla készült felvételeket az **1-5. sz. mellékletek** mutatják be. A könnyebb olvasás érdekében külön- külön is lefényképeztük és bemutatjuk a terítő oldalait. Megállapítható, hogy néhány betű fordítva lett ráhímezve, vagy betű ismétlés is található. Ezen ne csodálkozzunk, hiszen akkoriban még nem volt egységes a helyesírás.

5.

Indoklás a Megyei Értéktárba történő felvétel mellett, kitérve a nemzeti érték országos jelentőségének bemutatására

Bárkiben felvetődhet a kérdés, hogy a terítő valóban Nagydorogon készült-e, hiszen csak „Dorog” szó van ráhímezve.

Több forrás is igazolja jogos tulajdonlásunkat. A feliraton szereplő Horváth Mihály 1766-tól 1776-ig volt lelkipásztora gyülekezetünknek. Ő volt a templomépítő lelkipásztor. Az építkezés időszakában megbetegedett, így a templom felszentelésével várni kellett, azt már utóda végezte el

A halotti anyakönyvből megállapítható, hogy László Ersebet elhalálkozásának időpontja 1797. január. László Ersebet „Öreg Leány” -ként „Köszvény”-ben hunyt el 62 éves korában. Halotti anyakönyv másolatát a **6. sz. melléklet** tartalmazza. Születésének helye ismeretlen, mivel akkor még nem vezettek születési anyakönyvet.

Feltételezhető az is, hogy László Ersebet Csallóközből költözhetett már felnőttként Dorogra, és hozta magával a rátétes motívumok ismeretét.

Több egyházi feljegyzés is igazolja, hogy elkészülte óta egyházközségünk őrzi e terítőt. Erre vonatkozóan néhány példát emelünk ki.

Dobri István „A mi településünk Nagydorog” című könyvében az egyházi iratokból kiemelve több említést tesz a terítőről. „Van templom és harangláb, 1717-től óntányérja, majd 1739-től két ezüst kenyérosztó tányérja és 1769-től kézimunkával hímzett úrasztali terítője” a gyülekezetnek. (A könyv 71. oldala)

A címlapon és az 1. számú mellékleten látható a terítő teljes fényképe. Észrevehető, hogy a terítő jobb alsó sarka barnás elszíneződésű. Ezt az egykori kurátor így magyarázta: „Akkor került ez rá, mikor gyújtuk az oroszok elől”. (Fent említett könyv 77. oldal)

Joó András lelkipásztor 1945. februári feljegyzésében a következőket írta: „Anyakönyvek, úrasztali készletek pincében helyezettvén el, így ott megmaradtak, ma is megvannak. Megmaradt elrejtés folytán kis színpad függőnye, s abból készült tavasszal úrasztalra és szószékre terítő, lévén elég jó anyag.” Tehát az eldugott úrasztali készletek helyébe függönyből készítettek terítőt. Az idézett szöveg eredeti másolata a csatolt **7. sz. mellékletben** olvasható

A kézimunkában jártas asszonyok, amikor meglátták a terítőt, elsősorban azon lepődtek meg, hogy ők már a XIX. század közepétől ismerik a település hagyományos mintáit, de ilyen rátétes mintával nem találkoztak. A rátétes motívumok annyira megtetszettek nekik, hogy elhatározták annak felhasználást munkáik során. 2013. évben a lelkes hagyományörző kézimunkázó asszonyok elkészítették a templomba az eredeti motívumok alapján az úrasztala terítőt, a szószék, a lépcsőfeljáró és a mőzespad terítőjét. Ezek a csatolt **8. sz. mellékletben** láthatók. Ezt követően elkészült az imateremben a szöveggel ellátott feliratos terítő. Az örökség népszerűsítése és továbbadása érdekében elkezdtek készíteni a keresztlői emlék kendőcskéik készítését. Ezt az ajándékot a csecsemők illetve gyermekek kapják keresztelésükkor ajándékba. Azóta a mai napig 22 db 30 x 30 cm-es méretű terítő készült el és került ajándékozásra a megkeresztelt gyermekek részére. A kendőcskékre rá van hímézve a motívum mellett a gyermek neve és a keresztelés évszáma. A kendőcskéik a lányok részére narancssárga, fiúk részére halványzöld keménypapír alátétlapra vannak helyezve, és így, díszcsomagolásban kapják meg. Ezekről készült fényképeket **9. sz. melléklet** mutatja be. Természetesen készítettek már saját célra is e motívumokkal terítőket.

A kézimunkás asszonyok olyan nagy tiszteletben tartják ezt a rátétes terítőt, hogy a sok-sok nagydorogi mintával készült munkájuk közül az újságíróknak is ezt a régi terítő alapján készült munkájukat mutatatták meg. A csatolt **10. sz. melléklet** a Tolnai Népszás 2020 márc.25.-i számának 12. oldalán jelent meg.

Nemcsak a kézimunkás asszonyok, hanem egyházunk vezetésének célja is, hogy minél szélesebb körben ismertessük meg és terjesszük el ezeket az ősi motívumokat. Ezen céljaink megvalósításához nagy segítséget nyújtana, ha bejegyeznék terítőnket a Megyei Értéktárba.

A leírtakat összegezve véleményünk szerint a rátétes terítő legalább olyan nagy értéket képvisel, mint a Megyei Értéktárba már korábban bejegyzett Sztáray kehely vagy a Szégyenkő.

Kérjük a Megyei Értéktár Bizottságot, hogy az általunk összeállított anyagot és a csatolt magas színvonalú szakvélemény és támogató nyilatkozatok alapján szíveskedjenek bejegyezni a Megyei Értéktárba.

6.A nemzeti értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája (bibliográfia, honlapok, multimédiás források)

Dobri István: Mi településünk Nagydorog című könyve, magánkiadás, é.n.

A Református Egyházközség XVIII. századi halotti anyakönyve.

Joó András lelkipásztor feljegyzése

Tolnai Népművelés 2020 márc. 25.-i számának 12. oldala

7.

A nemzeti érték hivatalos weboldalának címe:

III.

MELLÉKLETEK

1.

Az értéktárba felvételre

javasolt nemzeti érték fényképe vagy audiovizuális dokumentációja

2.

A Htv. 1. § (1) bekezdés j) pontjának való megfelelést valószínűsítő dokumentumok, támogató és ajánló levelek

1. P. Szalay Emőke habilitált kandidátus Lakcíme: 4026 Debrecen Hunyadi u. 2. 2/6

2. Lackner Mónika néprajzkutató Néprajzi Múzeum

3. Komjáthi Tamás Antalné a Tolna Megyei Népművészeti Egyesület Elnöke

4. Nagydorog Nagyközség Önkormányzata

5. Nagydorogi Értéktár Bizottság Elnöke Kernerné Kovács Erzsébet

A javaslatához csatolt saját készítésű fényképek és filmek felhasználására vonatkozó hozzájáruló nyilatkozat:

Jaksa János 7044 Nagydorog Damjanich u. 19. sz. alatti lakos kijelentem, hogy a fényképeket saját magam készítettem és hozzájárulok azoknak más területen történő felhasználásához.

.....

Jaksa János

MELLÉKLETEK

1.sz. melléklet: A nagydorogi 1769-ből származó Úr asztala terítő

2-5. számú mellékletek: Az úr asztala terítőjének négy oldala

Kereszteléseket a hármánál végeztem. Első, vörös forráshangulatú
hely kivéve amint korábban volt az utca nem járható, —
azt is hétközi látogatásuk végeztem, utca háborgatás
nélkül szabadon járhattam, s ha mégis megzúdított vala-
melyik háza, felvettem „profetans sévascseiné” vagy
így még bizonyos kis felelő is kaptam.
Sajnos hogy egy templomból, mint a parochiam
legyék kéreimből az isties szenteket elvitték.
Anyakönyvet, urantali képleter prínceben helyre-
töltve, így ott megmaradtak, mais megvanak.
Megmaradt elvezés folpán a kil hársad függönye
s, abból készült tavasszal urantalára és Dótkékre
s terítés, levén elég jó anyag. —

1945 márc. 15.
... részéről Lincantorya - Pálfa írá
... élet

7.számú melléklet: Kivonat Joó András lelkipásztor feljegyzéseiből

8.számú melléklet: A szószék, Úr asztala az új garnitúrával

9. számú melléklet: Az ajándék keresztelői kendők

Szakvélemények ajánlások

1

JAVASLAT

A NAGYDOROGI REFORMÁTUS EGYHÁZ

1769-es

ÚRASZTALI TERÍTŐJÉNEK

ÉRTÉKTÁRBA VÉTELÉRŐL

A református egyházban nem voltak előírások a liturgikus tárgyakra, edényekre vonatkozóan, így nem alakultak ki jellegzetes egyházi szertartási tárgyak. A hívek évszázadokon át az ünnepi asztali edényeiket, terítőiket adományozták templomaiknak.

A református templomokban a liturgikus textiliákat, terítőket az úrvacsoraosztás alkalmával terítették fel az úr asztalára. A textilanyagok igen múltékonyak, a három-négy évszázados emlékek tekintélyes részét napjainkban is a református gyülekezetekben őrzik.

A nagydorogi gyülekezet 1769-es évszámmal ellátott úrasztali keszkenője rátétes díszítéssel készült. A rátétes díszítés a magyar díszítőművészetben egykor országszerte ismert és elterjedt volt, lakástextiliákra és viseletdarabokra egyaránt alkalmazták. Bőr, posztó, vászon, gyolcs, tüll alapú rátétes emlékek ismereteseek, általában a 19-20. századból maradtak fenn.

Legismertebbek a Komárom megyei Martoson, Kapuváron és Somogyban készített díszes, ékes viseletdarabok, halálra való ingek, fejkendő, lepedők. Készítésük során a díszítményt más anyagból kivágták, majd rávarrták a vászon, gyolcs, selyem alapra. A rátét színe fekete, piros és fehér volt.

A nagydorogi terítő ilyen díszítéssel készült fehér alapon fehér színű rátéttel. A jellegzetes, viszonylag kisméretű négyzetes terítő finom, vékony batiszt alapanyagán hasonlóan fehér rátét jelenik meg. A díszítmény szerkezete összetett. A kendő szélét viszonylag vékony keret szegélyezi, Sávot alkotva zegzug csíkok között váltakozó magasságban elhelyezve S alakú, szimmetrikus indákon küllős rozetták töltik be a közöket. Ezek a jellegzetes motívumok a 18. század úrihímzéseinek is egyik kedvelt és országszerte elterjedt díszítőelemei.

Ugyancsak az úrihímzésekről ismert a kendő további díszítménye. A négy sarokban és a terítő közepén ugyanaz a négyzetbe foglalt, négyes osztatú szerkezetben stilizált négyzirmú rozettába helyezve hegyűkkel érintkezve szív motívumok. A zárt közepet kívül karéjos levelek fogják közre, mintegy gránátalma formát alakítva. A gyümölcs eredetre utal a minták külső részén, a tetejükön lévő hármass levélke.

A díszítményt tovább gazdagítja a szegély fölött elhelyezett felirat, amely fontos adatokat rögzít. A készítő nevét, a készítés idejét adja meg és a református lelkész nevét. Mindhárom adat pontosan hitelesíti a kendőt.

További jelentőséget ad a terítőnek, hogy a 18. század második felében megjelenő egyházi anyakönyvek megőrizték a készítő, készíttető László Erzsébet megfogható személyét halála időpontjának rögzítésével.

A nagydorogi terítő ennek a díszítőtechnikának jelenleg a legkorábbi ismert példánya. Kiemelkedő jelentőségű a magyar díszítőművészet kutatása szempontjából.

Értéktárba vételét feltétlenül támogatom.

IRODALOM:

Néprajzi Lexikon IV. Budapest 1981. rátét címszó

Domanovszky György: A magyar nép díszítőművészete. Budapest 1980.

Fél Edit: A női ruházkodás Martoson. Néprajzi Értesítő 1942. 93-140.

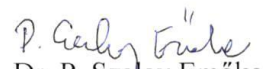
Hofer Tamás-Fél Edit: Magyar népművészet. Corvina 1975.

Kresz Mária: Népi szücsmunka. Budapest 1979.

P. Szalay Emőke: A XVIII. századi úrihímzések egyik sajátos változata: A küllős rozettás virágbokor. In: A Debreceni Déri Múzeum Évkönyve 2007. (Szerk.: Magyar Márta, Debrecen) 177-183.

P. Szalay Emőke: Úrihímzéses úrasztali terítők a Beregi, Szabolcsi és Szatmári Egyházmegyében. Debrecen 2009.

Debrecen 2020. jún. 3.

Dr. P. Szalay Emőke
habilitált kandidátus

Tolna megyei Önkormányzat

Értéktár bizottsága

7100 Szekszárd

Szent István tér 11-13.

Támogatói nyilatkozat a nagydorogi, 1769. évben készült rátétes terítő helyi értéktárba történő felvételéhez

A Nagydorogi Református Egyházközség által a Helyi értéktárba javasolt úrasztali terítő páratlan helyi és nemzeti kulturális, művelődéstörténeti értéket képvisel. Feliratának és évszámának köszönhetően teljes története feltárható volt. A tárgy és története fontos dokumentuma a Tolna megyei nagyközség 18. századi anyagi kultúrájának, történetének, a református gyülekezet szervezésének: segítségével megérthető, milyen kiemelt szerepe volt Nagydorognak a 18. századi Tolna megye társadalomtörténetében. Nem véletlen, hogy ugyanez az egyházközség más kimagasló értékű tárgyi emlékekkel is rendelkezik.

Emellett a terítő textilemlékként is kiemelkedő, és nem is egyszerűen egy igen rangos 18. századi textilemlékről van szó. A tárgy datálása, a feltárt készítési adatai alapján kulcsszerepet tölthet be abban, ha egy kutató a rátétes technika magyarországi történetét kívánja majd összefoglalni. Dr. P. Szalay Emőke kandidátus, aki a magyarországi református egyház tárgyi örökségének legkiemelkedőbb kutatója, szakembere, javaslatában szintén azt hangsúlyozza, hogy a tárgy kiemelkedő egyházművészeti emlék, mely technikája miatt is jelentős nemzeti díszítőművészeti emléket is képvisel.

A beadott javaslatból jól kirajzolódik az is, hogy a tárgy a gyülekezet jelenlegi életében, ma is fontos szerepet játszik: 2013-ban helyi asszonyok másolatot készítettek róla, teljes templomi garnitúrát varrtak a terítő alapján. Azt, hogy a

terítőre tényleges, helyi értéként tekintenek tulajdonosai, jól mutatja, hogy a 2013 óta minden, a gyülekezetben megkeresztelt gyerek egy, az 1769-ben készült terítő mintájával és technikájával készült kendőt kap ajándékba.

Textilkutatóként és muzeológusként a tárgy értékét szeretném hangsúlyozni és a beadott javaslat megalapozottságát szeretném támogatni, hiszen a tárgy csodálatos példa arra is, hogy a történeti emlékek milyen szerepet tölthetnek be ma a lokális kötődések, identitás kiépítésében, megmutatásában.

Az 1769-ben készített terítő tehát mindenképpen fontos helyi érték, szerepe egyszerre lokális, de túl is mutat a község mai keretein: a nemzet művelődéstörténetének szép öröksége.

Lackner Mónika

néprajzkutató

Néprajzi Múzeum

Textil- és viseletgyűjtemény

2. számú szakvélemény

JAVASLAT

A NAGYDOROGI REFORMÁTUS EGYHÁZ 1769-BEN KÉSZÜLT ÚRASZTALI TERÍTŐJÉNEK MEGYEI ÉRTÉKTÁRBA TÖRTÉNŐ FELVÉTELÉHEZ

„Minden értéknek legyen közössége”

A Nagydorogi Református Egyház tulajdonában őrzött terítő, azon túl, hogy az egyik legkorábbi díszítőtechnikával rendelkező épségben megmaradt példány, a helyi hímző közösséget arra ösztönözte, hogy megtanulja a technikát és új funkciót keresve a helyi lakossággal megismertesse. A Nagydorogi Hagyományörző Egyesület tagjai elkészítették a templom úrasztali terítőjét, a szószék takarót, a lépcsőfeljáró korlátját díszítő terítőt. A feltárt értéket így széleskörben sikerült megismertetni a helyi lakossággal. Ezt követően tovább gondolva a terítőben rejlő lehetőségeket az asszonyok keresztelők terítőket készítenek a megkeresztelt gyermekek részére, ezzel is erősítve vallásukhoz és lakóhelyükhöz történő kötődésüket.

Az 1769-ben készült úrasztali terítő egy olyan közösségépítő folyamatot indított el, amely példaértékű és más közösségek számára „jó gyakorlat”, követendő példa lehet.

Az úrasztali terítő Megyei Értéktárba történő felvételét javaslom.

Sióagárd, 2020. augusztus 7.

Komjáthi Tamás Antalné

Tolna Megyei Népművészeti Egyesület

3. számú szakvélemény

NAGYDOROG

*Nagydorog Nagyközség
Önkormányzata*
7044 Nagydorog Kossuth L. u. 81.
Tel.: 75/ 532- 019, Fax: 332-047
e-mail: titkarsag@nagydorogonk.axelero.net

Dr. Say István Úr

Tárgy: Támogatói nyilatkozat

**Tolna Megyei Önkormányzat
Tolna Megyei Értéktár Bizottság
7100 Szekszárd
Szent István tér 11-13.**

Tisztelt Dr. Say István Úr !

A református liturgikus textíliák az úrasztala, úrvacsora osztáskor pedig a klenódiumok valamint a szent jegyek letakarására szolgáltak/szolgálnak.

A református úrasztali terítők ugyanúgy liturgikus célokat szolgálnak, mint a katolikus oltárterítő hímzések. Megjelenésük az 1700-as években kezdődött, rövid idő alatt elterjedt használatuk az istentiszteleteken. Mintázatuk nem egységes, tájegységenként változik, színük is változatos. Feltételezhető, hogy ez a terítő már a régi templom úr asztalát is díszítette. A prédikátorok, lelkipásztorok nagy értéknek tulajdoníthatták már saját korukban is, hiszen a több mint 250 évéhez képest ma is jó állapotban van. Az elkészítéstől napjainkig tizenkettő lelkipásztora volt a gyülekezetünknek, a jelenlegi a tizenharmadik Több egyházi feljegyzés is igazolja, hogy elkészülte óta egyházközségünk őrzi e terítőt. A nagydorogi gyülekezet 1769-es évszámmal ellátott úrasztali keszkenője rátétes díszítéssel készült. A rátétes díszítés a magyar díszítőművészetben egykor országszerte ismert és elterjedt volt, lakástextíliákra és viseletdarabokra egyaránt alkalmazták. Készítésük során a díszítményt más anyagból kivágták, majd rávarrták a vászon, gyolcs, selyem alapra. A rátét színe fekete, piros és fehér volt. A nagydorogi terítő ilyen díszítéssel készült fehér alapon fehér színű rátéttel. További jelentőséget ad, hogy a 18. század második felében megjelenő egyházi anyakönyvek megőrizték a készítő, készíttető László Erzsébet megfogható személyét halála időpontjának rögzítésével.

A kézimunkában jártas asszonyok, amikor meglátták a terítőt, elsősorban azon lepődtek meg, hogy ők már a XIX. század közepétől ismerik a település hagyományos mintáit, de ilyen rátétes mintával nem találkoztak.

A rátétes motívumok annyira megtetszettek nekik, hogy elhatározták annak felhasználását munkáik során. 2013. évben a lelkes hagyományörző kézimunkázó asszonyok elkészítették a templomba - eredeti motívumok alapján - az úrasztala terítőt, a szószék, a lépcsőfeljáró és a mőzespad terítőjét.

Nemcsak a kézimunkás asszonyok, hanem egyházunk vezetésének célja is, hogy minél szélesebb körben ismertessük meg és terjesszük el ezeket az ősi motívumokat.

A fent leírtak alapján javaslom a „Rátétes terítő „ Megyei Értéktárba való felvételét.

Nagydorog, 2020. június 23.

Borbélyné Töttösi Ágnes
polgármester

4. számú ajánlás

Tolna Megyei Értéktár Bizottság Elnöke

Tolna Megyei Önkormányzati Hivatal

7100 Szekszárd

Szent István tér 11-13.

TÁMOGATÓI NYILATKOZAT

A Nagydorogi Helyi Értéktár Bizottság 2020.05. 17-én megtartott ülésén támogatta a gróf Széchenyi Sándor élete és munkássága c. beadott módosított anyagot.

Széchenyi Sándor tevékenységének nemcsak Nagydorog, hanem Tolna vármegye is sokat köszönhetett, hiszen főispáni tevékenységének idején a következő előrelépések történtek megyénkben.

Kezdeményezte a szőlőtelepítést az alkalmas területeken, ezzel tíz- húszezer embernek biztosította a megélhetését. Megszervezte a selyemhernyó tenyésztést, így Szekszárd a tenyésztés országos központja lett. Anyagi támogatást nyújtott a megyei múzeum felépítésében, ekkor alapították meg a szekszárdi főgimnáziumot is.

Az ő közbenjárásának köszönhetően 1905-ben Szekszárdot várossá nyilvánították.

Emlékét őrzi a szekszárdi megyeháza dísztermében található festmény, mely elé büszkén állnak településünk azon diákjai, akik országos versenyeken elért eredményeikért átvehetik a TOLNA MEGYE TALENTUMA Díjat. Számukra ez azért is fontos momentum, mert 2004-ben településünk és az iskolánk akkori pedagógusai iskolánk névadójának gróf Széchenyi Sándort választották.

A fentieket összegezve, úgy gondolom, hogy nemcsak településünk, hanem Tolna megye is büszke lehet Széchenyi Sándor munkásságára!

Kérem a bizottság tagjait, hogy a leírtak alapján szíveskedjenek támogatni gróf Széchenyi Sándor élete és munkássága c. beadott anyagunkat és a Megyei Értéktárba történő felvételét!

Kernerné K. Erzsébet
Kernerné Kovács Erzsébet

Nagydorogi Értéktár Bizottság Elnöke

Nagydorog, 2020. 05.17.